

מודעה

הודעת הלוחמים ותיקי חטיבת אלכסנדרוני בקשר לכיבוש הכפר הערבי מנטורה במלחמת העצמאות

כאשר התפרסמה בחודש ינואר 2000, במעריב, "עבודת המחקר" השיקרית של הסטודנט תדי כץ בדבר "טבח בטנטורה", התייחסו אליה רבים, וביניהם גם הפרופ' אסא כשר, כאילו הייתה זו עבודת מחקר מדעית. במשך שלושת השנים שחלפו מאז, נחשפו הכזבים וזאת הן במישור המשפטי, הן במישור הציבורי והן במישור האקדמי כשהעבודה נפסלה והוסרה לבקשת אוניברסיטת חיפה מכל מדפי הספריות האקדמיות. לאור הממצאים שנתגלו, לאחר שהתברר כי כץ קיבל "מימון" של עשרות אלפי ש"ח מגופים הקשורים לאשיף, ולאחר שהוכח לכל, כי לא בעבודת אקדמיה מדובר, אלא במניפסט פוליטי של מי שבמזיד ובמודעין סילף ובודה עדויות, שב פרופ' אסא כשר ובדק באופן יסודי את כל הפרשה מחדש. בעקבות בדיקתו חזר בו פרופ' אסא כשר לחלוטין מדברים שאמר בעבר בענין זה, ביקש להתנצל בפני לוחמי חטיבת אלכסנדרוני ושלח אלינו את המכתב הבא:

20 בינואר 2003

אל

עו"ד גיורא ארדינסט

לבקשתם של לוחמים בחטיבת "אלכסנדרוני", חבריהם ובני משפחותיהם, אני מבהיר בזה את עמדותי הנוכחית בדבר ההיבטים המוסריים של כיבוש הכפר טנטורה במלחמת העצמאות. אני מבקש ממך להביא את דבריי לידיעת ותיקי חטיבת "אלכסנדרוני".

בכתבה שהתפרסמה בעיתון "מעריב" ("סופשבוע", 21.01.2000) הוצגה עבודת המוסמך שהכין תדי כץ, במסגרת לימודיו באוניברסיטת חיפה, בדבר יציאת ערבים מכפרים בכרמל הדרומי בשנת 1948. בכתבה נוספת שהתפרסמה באותו עיתון, כמה שבועות לאחר מכן, הובאו דבריו של תדי כץ: "בדבר אחד אין ספק, במהלך כיבוש טנטורה היה טבח המוני בגברי הכפר בשטח בית הקברות", וכן, "ברור גם שכל פעולת הכיבוש במקומות אחרים בכפר לא הייתה המודל הקלאסי של טוהר הנשק".

בכתבה הראשונה התפרסמה תגובה שלי על הדברים. תגובתי הסתמכה אך ורק על העבודה, אותה הכרתי כעבודת מוסמך, שאושרה ע"י האוניברסיטה, בציון 97, ושאותה קראתי כמו חודשים לפני פרסום הכתבה. תגובתי נפתחה במילים "בטנטורה ברצע פשע מלחמה".

כידוע, התליטה המועצה ללימודים מתקדמים של אוניברסיטת חיפה, ביום 18.11.2001, "להחליט את אישור עבודת הגמר ואת הציון, עקב "ליקויים מהותיים" שהתגלו בעבודה, ע"י ועדה אוניברסיטאית "לחקר עבודת גמר בנושא טנטורה". כיון שתגובתי נשענה אך ורק על העבודה עצמה, מובן מאליו, כי התגובות העבודה נוטלת מדבריי את הבסיס עליהם עמדו. בכך בטל תקופה של תגובתי באותה כתבה.

במהלך שלוש השנים האחרונות קראתי מסמכים רבים, בכלל זה באתר אינטרנט המיוחד לפרשה, וגם שוחחתי עם אחרים מן הנוגעים בדבר, שהביאו לידיעתי פרטים נוספים. על רקע מה שקראתי ומה ששמעתי, הטענות בדבר "קטל המוני שאירע בכפר" לאחר שנכבש, בו נהרגו "לא פחות מ-150" ואולי "אף 200 גברים", נראות לי היום לא נכונות.

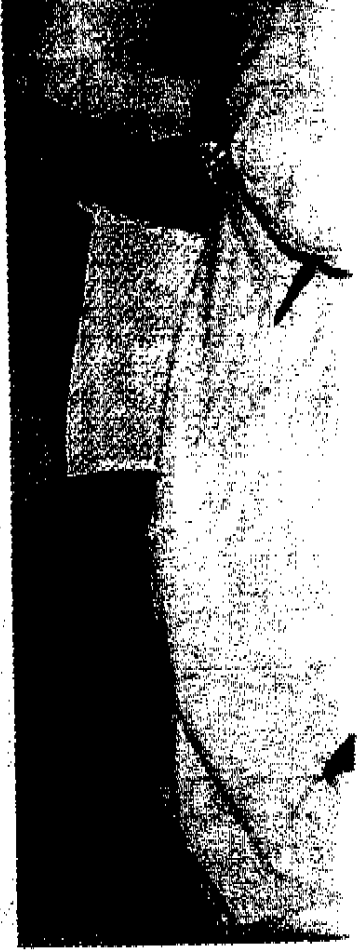
אני מצטער שנתתי אמון בעבודה שמאוחר יותר התברר כי לא מן הראוי היה לתת בה אמון, ויותר מאז אני מצטער על עגמת הנפש שגרם פרסום דבריי לוותיקי חטיבת "אלכסנדרוני".

פרופ' אסא כשר

הקתדרה לאתיקה מקצועית
אוניברסיטת תל אביב

גם ד"ר מאיר פעיל אשר בתחילה התייחס באמון לדברי כץ, חזר בו לחלוטין מדבריו, ואף כתב במכתב מיום 7.3.02 שהפנה אל ותיקי אלכסנדרוני כי "זוגעתי למסקנה כי אין ולא היה כל צידוק בהטלת שום דופי מוסרי על לוחמי גדוד 33 של חטיבת "אלכסנדרוני" אשר כבשו את טנטורה ב-24 בחודש מאי 1948".

בכך תמה ונשלמה המערכה אותה ניהלנו לא רק למען שמנו שלנו, אלא גם למען חברינו, לוחמי חטיבת אלכסנדרוני, 449 במספר, אשר נפלו חלל במלחמת העצמאות.

ורון במדקאית

יום בין 60 ל-75 שקל. "המחיר תלוי אנתו עומדים להפיע. אני לא יכול הל בירחם לשלם 75 שקל לכרטיס. אנשים יבאו לדאות את ההצגה ויהיה המדקאית", אומר כן.

כרטיסים שהוקנו בתלבושת מדקאית ת. כן וקרוש מוחלים כי התגובות מקהל הצופים הן מדהימות. "אח"י ת שעשינו עלה לבמה אים מבוזר, אפר: אל תפסיקו. תמשיכו לעשות ז מה שנשאר לנר. או איך אפשר שלא יבר כזה", מספר כן. "אנתו לא ההצגה כדי להרחיק, תחזיר הכסדר ממן את הוצאת התפועל. אם אנתו יע שש שעות כברי להפיע בירחם, בלי היטוס. העיקר שאנשים יראו את

נה מסביר את המלחמה וההיסטוריה

זו שוק שעד היום איש לא ננע בו. זו זונה שמעלים בדרך הוצגה כשפה ל"הקמבן" ה"ציון שלי היה לעשות המדקאית. ב"ה"מסומ" ה"ציון היה מהניאנטיים של השפה המדקאית, מים המסרים, וכמו שניתן לדאות